

3. Управление знаниями в корпорациях: Учебное пособие / [Мильнер Б. З., Румянцева З. П., Смирнова В. Г., Блинникова А. В.] / Под ред. д-ра эконом. наук, проф. Б. З. Мильнера. — М.: Дело, 2006. — 304 с.

4. *Вертер У., Берман Э., Васконсельс Э.* Будущее технологического менеджмента [Электронный ресурс] / Режим доступа: http://uamconsult.com/book_527_chapter_9_BUDUSHNEE_TEKHNOLOGICHESKOGO_MENEDZHMENTA.html — Назва з екрана.

5. *Іванова А. С.* Декомпозиція технологічної структури підприємства як основи конкурентних переваг / Іванова А. С. // Науково-практичний журнал «Агросвіт». — 2013. — № 11. — С. 38—41.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Хмельницький національний університет,
e-mail: varya723@hotmail.com

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЄВРОПИ ТА УКРАЇНИ

Иваскевич Варвара
Инновационно-инвестиционное
развитие трансграничного
сотрудничества Европы
и Украины

Ivaskevych Varvara
Innovative-investment
development of cross-border
cooperation of Europe
and Ukraine

Проблема полягає у тому, що на міжнародній арені досить важливим для підтримання міжнародної стабільності стало транскордонне співробітництво. Для України це дасть можливість розвитку усіх сфер господарювання, а також на досвіді країн ЄС досягнути вищого рівня розвитку. Україна, завдяки вигідному геополітичному положенню має великі потенційні можливості щодо його розвитку, оскільки 19 з 25 регіонів держави є прикордонними, а зовнішній кордон є найдовшим серед європейських країн.

Мета дослідження: дізнатись про сучасний стан регіонального та транскордонного співробітництва України та країн Європейського Союзу. Розглянути можливість удосконалення таких відносин.

Транскордонне співробітництво визначено пріоритетним напрямом розвитку регіональної політики Європейського Союзу до 2013 року. В Україні транскордонне співробітництво є одночасно інструментом розвитку прикордонних територій і чинником реалізації її євроінтеграційних прагнень.

Розвиток транскордонного співробітництва було передбачено у 2000 році Програмою інтеграції України до ЄС та у 2002 році

віднесено до пріоритетних видів діяльності України та ЄС під час проведення засідання Ради з питань співробітництва між Україною та ЄС [3].

Транскордонне співробітництво України та Європейського Союзу (через його держави-члени) відбувається у таких формах:

1. діяльність єврорегіонів;
2. дія програм сусідства;
3. діяльність міжнародних регіональних організацій та асоціацій;
4. міжрегіональна співпраця (угоди про транскордонне співробітництво);
5. програми прикордонного співробітництва в рамках Європейського інструменту сусідства та партнерства (з 2007 року).

Наразі слід констатувати, що прикордонне співробітництво Україна — ЄС на поточному етапі є скоріше декларативним феноменом, ніж явищем практичної регіональної політики. Можливості та мотивація співробітництва прикордонних територій і громад України недостатньо використовуються для розв'язання тактичних завдань та стратегічних потреб політики реальної євроінтеграції [3].

Доцільно узагальнити досягнення України в розвитку транскордонного співробітництва України та ЄС для визначення перспектив його подальшого розвитку:

- в основному сформована законодавча база транскордонного співробітництва, хоча й постійно виникає потреба прийняття нових нормативних актів, внесення змін у дотичні щодо транскордонного співробітництва закони й ратифікації нормативних актів Ради Європи;

- формується і реалізується державна регіональна політика України у сфері транскордонного співробітництва, зокрема, шляхом прийняття Державної програми, у якій визначені пріоритети розвитку і яка охоплює транскордонні проекти, запропоновані до реалізації прикордонними регіонами;

- реалізуються Програми європейського інструменту добросусідства та партнерства 2007—2013: Польща — Україна — Білорусь; Угорщина — Словаччина — Румунія — Україна; Україна — Румунія — Молдова;

- розпочалася системна підготовка кадрів для діяльності у сфері транскордонного співробітництва;

- налагоджена співпраця з сусідніми територіями, створено сім єврорегіонів, хоча вони ще не охоплюють повністю периметр державного кордону України, а значить, відсутня єдина, уніфікована організаційно-фінансова платформа реалізації регіональної політики транскордонного співробітництва.

Здійснюється співробітництво в рамках двосторонніх міжурядових комісій, а саме: українсько-словацької Міжурядової комісії з питань транскордонного співробітництва, українсько-польської Міжурядової координаційної ради з питань міжрегіонального співробітництва, українсько-угорської Міжурядової комісії з питань транскордонного та прикордонного співробітництва [2].

Важливим елементом взаємодії між Україною та ЄС у сфері регіональної політики є залучення регіонів України на постійній основі до діяльності європейський регіональний асоціацій.

Отже, інтегрованість сусідніх країн до ЄС, НАТО та Шенгенського простору збільшує відмінності української сторони порівняно зі станом в розширеному ЄС. Різниця між західними областями України та суміжними з ними регіонами країн-сусідів за показниками економічного та соціального розвитку, обсягу інвестувань і рівня прикордонної інфраструктуриневпинно зростає. Прийнятий у першому читанні Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про транскордонне співробітництво» наразі не вирішує проблем, пов'язаних із створенням ефективної системи транскордонного співробітництва в нових умовах.

Зростаючи диспропорції та реальні можливості залучення коштів у регіональний розвиток стимулюють пошук адекватних рішень. Тому, пріоритет має надаватися «узгодженим діям» місцевих громад по обидва боки кордону, що працюють на спільні цілі та інтереси, і ґрунтуватися на реальних можливостях кожної із сторін [4].

У цьому контексті слід орієнтуватися на «Керівні принципи сталого просторового розвитку європейського континенту» ухвалені Радою Міністрів країн — членів Ради Європи (2002 р.) [1].

Розбудовуючи на перспективу механізми транскордонної співпраці з ЄС у новому законопроекті необхідно враховувати й актуалізацію низки нових аспектів регіонального розвитку на європейському континенті, обумовлених одночасним проголошенням «нової політики сусідства ЄС», застосуванням інструментів «Східного партнерства» та формуванням об'єктивного підґрунтя розвитку довгострокової транскордонної співпраці, зокрема — в економічній сфері.

Реалізація вищезазначеного дозволить належним чином врахувати об'єктивні тенденції, притаманні транскордонному співробітництву Україна — ЄС, та очолити їх шляхом набуття активної ролі у співпраці. В іншому випадку, Україна як учасник прикордонного співробітництва опиниться в пасивній ролі та втратить значну частку позитивного потенціалу цього процесу.

Література

1. Асоціація органів місцевого самоврядування Харківської області. Євроє регіони створені за участю України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://association.kharkov.ua>
2. Верховна Рада України. Комітет з питань європейської інтеграції. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://comeuroint.rada.gov.ua>
3. Вінницька обласна державна адміністрація. Регіональне та транс-кордонне співробітництво між Україною та ЄС. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.vin.gov.ua>
4. Комюніке Комісії Ради та Європейського Парламенту «Розширення Європа — Нові сусіди: Нова система стосунків з нашими східними та південними сусідами». Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.uazakon.com>

О. О. Кизенко, к.е.н., доцент,
доцент кафедри стратегії підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,
e-mail: e.kyzenko@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТУ ДОХОДІВ І ВИТРАТ У БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Кизенко Елена
Особенности формирования бдр
в строительных организациях

Kyzenko Olena
Specifics of calculation
of the budget p&l in construction
organizations

Вітчизняні менеджери середньої та вищої ланки управління добре обізнані з технологією бюджетування, проте *актуальною* і досі залишається проблема забезпечення ефективності функціонування такої системи на конкретному підприємстві, зважаючи на специфіку його операційної діяльності.

У цьому дослідженні маємо на меті розглянути особливості формування бюджету доходів і витрат, як одного з основних бюджетів підприємства, враховуючи специфіку функціонування підприємств будівельної галузі.

Особливістю будівельної організації є те, що її операційна діяльність складається з дискретних виробничих процесів, об'єднаних у проекти, що визначає ключову характеристику підприємства як виробничої системи. Таким чином, будівельний проект, як сукупність взаємопов'язаних робіт, виступає формою організаційного виокремлення на підприємстві процесу виробництва